

Matèria: Drets i deures / Condicions de treball / Vacances, permisos i llicències

Data de l'informe: 18 de juny de 2008

Títol: Informe jurídic relatiu a la interpretació de l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals sobre mesures de conciliació de la vida familiar i laboral del personal funcionari al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ratificat per acord del consell de Govern de 23 de setembre de 2005. Permís per guarda legal en cas que un dels progenitors no treballi.

Interpretació:

El 17 de març de 2006, com a conseqüència d'una consulta relativa a la interpretació del punt 2.1.a) de l'Acord de la Mesa Sectorial de Serveis Generals sobre mesures de conciliació de la vida familiar i laboral del personal funcionari al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ratificat per acord del consell de Govern de 23 de setembre de 2005 (BOIB 145/2005), el departament jurídic de la Direcció General de Funció Pública va informar que: *“Per poder acollir-se a la sol·licitud d'aquests permisos és del tot necessari atendre a la finalitat de la norma que no és altra que la guarda legal d'un infant menor de dotze anys. Aquesta guarda de l'infant suposa la seva assistència per evitar que el menor es trobi desatès o desemparat del suport d'un dels seus pares. Per tant efectivament, hem d'entendre, igual que ocorre amb els permisos regulats en el punt tercer de l'acord que, només es té dret a aquests permisos en el supòsit que ambdós pares treballin, perquè si un dels dos pares no fa feina, el menor ja està assistit i no es genera la necessitat que habilita a l'acolliment d'aquest permís”*.

Aquesta interpretació va suposar estendre al punt 2 la previsió del punt 3.1 *in fine*, segons la qual *“Els permisos regulats en aquest punt únicament els pot gaudir el pare o bé la mare en el supòsit que ambdós treballin, excepció feta del permís que regula la lletra e), que poden gaudir ambdós, simultàniament”*. S'interpretava que, *contrarium sensu*, els permisos regulats en aquest punt no els pot gaudir el pare o bé la mare si l'altre progenitor no treballa.

Això no obstant, s'ha d'entendre que el punt 3.1 *in fine*, realment està regulant el supòsit que ambdós treballin al servei de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i es planteja un llacuna legal per al cas en què un dels dos progenitors no treballa.

Atès el que s'acaba d'exposar, cal posar de relleu allò que disposa el Dictamen de Comissió Superior de Personal en atenció a consulta de 7 d'octubre de 1991 que informa sobre si l'Administració pot condicionar la concessió del permís per lactància en atenció a la situació laboral del cònjuge, en els termes següents:

“1º Condicionamiento de la concesión del permiso de lactancia a la situación laboral del cónyuge.

El aludido permiso puede y debe concederse de conformidad a la literalidad del precepto, a aquellos funcionarios, sean varones o mujeres, en quienes se dé la circunstancia de tener a su cargo un hijo menor de nueve meses.

La finalidad del permiso no es otra que la necesidad de prestar un determinado grado de atención y cuidado directo al recién nacido, debiendo apreciarse, en principio, que dicha necesidad concurre por el mero hecho de la existencia del hijo.

No obstante, y como no es posible la concesión de un permiso sin causa legal, si el otro cónyuge hubiera hecho uso del expresado derecho, bien por aplicación de la norma que aquí se considera, o de las que regulan la materia en la legislación laboral, no procedería la concesión del permiso.

En el caso de que uno de los cónyuges no tenga la condición de funcionario ni de contratado laboral, y el otro solicitara el permiso previsto en el art. 30.1.e) de la Ley 30/1984, de 2 de agosto, debe concederse el permiso, por no resultar procedente, de acuerdo con las normas constitucionales, intentar averiguar las causas que determinan la necesidad de que el marido se ocupe del recién nacido”.

Conclusions:

Els permisos només es poden denegar quan un altre treballador ja n'ha fet ús amb motiu del mateix subjecte causant, i no és procedent intentar esbrinar les causes que determinen la necessitat de què una o altra persona s'hagi de fer càrrec del subjecte causant, per la qual cosa, es podran gaudir els esmentats permisos –amb les bonificacions corresponents- en el cas que un dels progenitors no treballi.